म्रन्यया चित्तिता क्यर्या नरिस्तात मनस्विभिः। म्रन्ययैव प्रपच्चते दैवादिति मतिर्मम ॥ ३५॥ म्रन्यया परिदृष्टानि मुनिभिस्त व्यद्शिभिः। म्रन्यया परिवर्तते वेगा उव नभस्वतः ॥ ३६॥

७ मन्यद्वप्तं जातमन्यदित्येतन्रापपव्यते । उप्यते यि यद्वीतं तत्तदेव प्रशेक्ति॥ ३७॥ म्रन्यान्परिवद्न्साध्र्यवा कि परितप्यते। तथा परिवद्नन्यांस्तुष्टा भवति दुर्जनः ॥ ३८ ॥

म्रन्या धनं प्रेतगतस्य भुङ्के वयांसि चाग्रिश्च शरीर्धातृन्। 10 द्वाभ्यामयं सक् गच्क्त्यमुत्र पुरायेन पापेन च वेष्ट्यमानः ॥ ३६॥

घपकारिषु मा पापं चित्तयस्व कदा चन। स्वयमेव पतिष्यिति कूलजाता इव दुमाः॥ ४०॥ खपकृत्य बुद्धिमतो ह्रस्था अस्मीति नाश्चमेत्। दीचीं बुह्मिता बाह्र याभ्यां हिंसित हिंसितः॥ ४१॥

- 15 घपमानं प्रस्कृत्य मानं कृता त् पृष्ठतः। स्वकार्यमुद्धरेतप्राज्ञः कार्यधं सो कि मूर्वता ॥ ४५ ॥ म्रपूर्वः के। अपि कापाग्निः सज्जनस्य खलस्य च। एकस्य शाम्यति स्नेक्। हर्धते उन्यस्य वारितः ॥ ४३॥ म्रपूर्व चैर्ापमभ्यस्तं वया चञ्चललोचने।
- 20 दिवापि जायता पुंसा चेता क्राम हर्रतः ॥ ४४ ॥ म्रप्युन्मत्तात्प्रलपता बालाच्च परिवल्पतः। सवंतः सार्माद्खाद्श्मभ्य इव काञ्चनम् ॥ ४५ ॥ स्रभिशस्तं प्रपश्यित द्रिदं पार्श्वतः स्थितम्। दारिद्यं पातकं लोकं न तच्छंमितुमक्ति॥ ४६॥
- 25 स्रभ्यावकृति कल्याणं विविधं वाकस्भाषिता। सैव इभाषिता राजननर्यायापपचते ॥ ४७॥ यथच्छाया तृणाद्गिः खलप्रीतिः स्थले जलम् । वेश्यारागः क्मित्रं च षडेते बुदुरापमाः ॥ ४८ ॥ म्यमित्रानिष क्वींत मित्राएय्पचयावकान्।

30 स्वित्ते वर्तमानानि मित्राएयपि परित्यवेत् ॥ ४६ ॥